

καὶ ἡ νεώτερά ἐστι περίοδος τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν
 ἱστορίας, πηγὴ οὗχ' ἤττον σπουδαιότητι καὶ ἐθνι-
 κωτάτῃ, τὴν ὁποίαν εἴθε νὰ σπεύσωσι νὰ ἐκμε-
 ταλλευσθῶσι πρὸς δόξαν καὶ τιμὴν τῆς Ἑλλη-
 νικῆς Τέχνης οἱ νεώτεροι ἡμῶν Ἀπελλαῖ καὶ
 Πραξιτέλεις !

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ Δ. ΔΕΣΜΙΝΗΣ

ΧΡΙΣΤΟΣ

Τὸ τιμημένο μου αἶμα
 Στὸ πρόσωπό μου ἀνέβη
 Καὶ γροίκησα τὴ χλεύη
 Γιὰ σένα τοῦ θνητοῦ.

Ἐτράβηξα γιὰ σένα
 Τοῦ μαρτυρίου τὸ δρόμο
 Καὶ γροίκησα σὶν ὦμο
 Τὸ βάρος τοῦ σταυροῦ.

Ὅλα μεμιας ἀλλάζουν
 Στὴν ἄπειρη οἰκουμένη
 Ὅμοιο θωροῶ νὰ μένῃ
 Μονάχα τὸ Χριστό.

Τὴν πλειὸ μεγάλη χλεύη
 Ἀγροίκησα γιὰ σένα,
 Στὰ πόδια του κ' ἐμένα
 Ἀφῆστε νὰ συρθῶ.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΡΤΖΩΚΗΣ

Θ. ΘΩΜΟΠΟΥΛΟΣ. Μουσουλεζον ὑποδούλων

Δεσποινὶς Εἰμαρμένη Ζανθάκη

ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΤΟΥ ΑΠΕΛΠΙΣΜΕΝΟΥ

Στὴ χαμένη μου ἐλπίδα

Ε ξαναβρίσκω πάλι, ἀγα-
 πημένε σύντροφε τοῦ πό-
 νου καὶ τῆς χαρᾶς μου, ποῦ
 εἶχα τόσο καιρὸ νὰ σὲ ἰδῶ.
 Δὲν εἶχα ποτὲ καλλίτερο
 καὶ πιὸ πιστὸ φίλο ἀπὸ
 σένα. Σὲ σένα ἔλεγα ὅλα

μου τὰ μυστικά, μαζί σου μοιραζόμουν πάντα
 καὶ τὴ χαρὰ καὶ τὴ θλίψι μου.

Ἀκουσε.

Ἀγάπησα κάτι πιὸ πολὺ ἀπὸ σένα, ἀγάπησα μιὰ
 κόρη. Καὶ ἡ δικὴ τῆς ἀγάπη μ' ἔκανε νὰ σὲ ξε-
 χάσω γιὰ τόσο καιρό. Συγχώρεσέ με καὶ ἔλα παλι
 μαζί μου, ν' ἀκούσῃς τώρα τὸν πόνο μου καὶ
 νὰ μοιραστῇς τὲς λύπες μου καὶ νὰ φυλάξῃς, πι-
 στέ μου φίλε, τὰ μυστικά μου καὶ ἴσως ἴσως νὰ
 δεχτῇς καὶ κανένα μου δάκρυ, χυμένο ἀπὸ τὰ
 μάτια μου, μαζί μὲ τὸ ἀπελπισμένο τραγουδί, ποῦ
 θὰ σοῦ τραγουδήσω.

Θυμᾶσαι;

Εἴμαστε μαζί, ὡς τὴν τελευταία φορά, ποῦ σὲ
 παρακάλεσα νὰ τῆς πῆς πόσο τὴν ἀγαπῶ, ὡς τὴν
 ἡμέρα ποῦ σὲ σένα ἔχυσα ὅλο τὸ φαρμάκι τοῦ
 πόνου, ποῦ μοῦ γεννοῦσε ἡ ἀπονία τῆς. Εἴμαστε